

Red Sonja ☐ .

Kdo zná tenhle klasickéj příšernej béčkovej (tss béčkovej, jestli vůbec béčkovej ☐) akční filmeček prastarej, tak ví, jaká byla hlavní představitelka tohodle filmu. Odvážná a neohrožená, že jo? No a přesně takovou jednu my známe.

Bydlí u nás na chalupě. Seznamte se:

Ano Rudá Sonja je kosice. Matka kosice, kterážto měla v současnosti na krku čtvero potomků a stejně jako spousta jiných ptačích rodičů tím pádem i spoooustu starostí, jak potomstvo uživit. Neb... jak všichni víme, hmyzu značně ubývá. To je i důvodem, proč jsem se jako první krok rozhodla, že budeme ptactvo přikrmovat celoročně - nebo teda aspoň v době mladých. Protože živočišný krmě je zapotřebí hlavně pro potomstvo a rodičové vezmou za vděk i zrním. Pokud ho tedy mají k dispozici. Pokud ne..... musí šidit sebe i mladý. Tak aby šidit nemuseli, jsme tady od toho a zobání je k dispozici nejen v zimě a ne tak jako v letech předešlých, kdy touhle dobou už bylo velkokrmítko uklizený.

Každopádně pro mladý se musí hledat ta bílkovina, že jo a vyráží se do terénu. Už vloni jsme si všimli, že jedna kosice je sakra odvážná. A motá se solidně v naší i psí blízkosti. Kos v přírodě se chová jinak, než pražskej Pepik, ktere se klidně bude ráchat v kaluži, když jdete od tramvaje domů po chodníku a on je pár desítek centáků od vás. Je zvyklej. Tihle pravý kosáci to ale mají jinak. Protože nebezpečí číhá za každou větví, jsou pochopitelně obezřetní.

Většinou. Nikoliv tak právě Rudá Sonja, která se s tím nepáře a rajtuje vesele po trávníku, ledva ho dosekáme a někdy i cábruje kousek od sekačky. Páč hnedle za sekačkou se prej dají najít ty bezva lahůdky. Letos to bylo stejný. Sonička si v pohodě poskakovala po trávníku a nějak jí netankovalo, že se tam pohybujeme taky. V hustém a velikým skalníku vedle altánu má hnízdo a v něm ty čtyři výrostky, o které se s mužem svým starají. Ona tedy viditelně. On značně nenápadně. Každopádně se oba nadřou. Samozřejmě nejsou jediný.

A protože mi osud našeho ptactva leží na srdci vymyslela jsem, že je budeme dotovat ešte víc! Když je málo broukůch..... co kdybychom zajistili, že bude hodně červůch? Však přece v hobbytech mají otevřeno a v hobbytech mají co??? No moučným červy! A ty mi koupíme a budeme je servírovat. Vymyslela sem a nařídila □ . Divím se, že si Brtník neklepal na čelo, ešivá sem doma a na místo toho poslušně v rámci nákupu, pro který dojel do Prahé, ať někde někoho nekontaminujeme pražským kurvavirusem, přibrzdil u Hrombachu a koupil krabičku s červama.

Když s Tali dorazili zpátky z nákupů, čekali jsme na ně s Rumíčkem na zahradě a kopali se do zadnice, neb se zaseknul ten zámek. Poté, co Brtník zcela profesijounálně vypáčil vložku v zámku (možná by mohl uvažovat o kariérní změně, protože mu to fakt trvalo velmi krátce, než ji rozlousknul) a nainstaloval novou vložku a poté i nový zámek, neb ten se ukázal býti příčinou potíží (Mimochodem-to bych nevěřila, že prostě zajde do garáže a přitáhne jen tak z ničehož nic další dva zámky, aby vyzkoušel, jestli to půjde opravit. Nikdy mi nepřišlo, že by si syslil si zámky, ty si přece nekupujete do foroty, ne? Každopádně hurá, že je tam měl. Možná má každej pořádněj muž někde nasyslenej zámek pro strýčka příhodu?), zkrátka když to celý opravil tak, že klíček, vložka, zámek spolupracují v radostném objetí, uvařili jsme si kávičku, usadili se u chalupy a já se jala servírovat tu vzácnost zvanou mouční červi.

Otázkou bylo, jak je servírovat, aby byli hnedle k najití a nerozutekli se nám do prostoru. V krabičce jsme je nechat nechtěli, páč to by mohlo Sonju třebas odradit. I když v jejím případě se o tom dá s úspěchem pochybovat, když se nebojí ani sekačky. Ale kdyby to při jejich vybírání zvrhla, vezmou nám kramle. Brtník přišel s vynikajícím nápadem. Přitáhnul z altánu plech, ten jsme položili na trávník, nasypala jsem část červů doprostřed a šla jsem si sednout. S otázkou, zda a jak dlouho to bude trvat, než si toho Sonja všimne. Hele, kafe rozhodně nestihlo vystydnout a už tu byla. Seznamování s plechem, který se tam zničehož nic na trávníku objevil a mohl být pro divé zvíře něčím, kvůli čemu by mělo být obezřetný,

se nějak nekonalo. Velmi rychle zjistila, že se jedná o prostřený stůl a hópla si tam nasbírat.

Nezdráhám se napsat, že byla pravděpodobně nadšená. Přihopkala, první dva tři červíky polkla a pak už sbírala jen pro potomstvo. S každým červem nejdřív vždycky vyskočila zpátky na trávník, fláklá s ním o zem a pravděpodobně ho kapek ubezdušila. Poté sesbírala do zobáčku několik mnoho další- co nejvíc se vešlo a.... a.... o d e š l a pěšky ☐ ☐ ☐ směr skalník. Hópla do větvi, který se začly tím pádem vrtět a podával se oběd pro mladý, pak zase oběd, pak svačina, několik mnoho svačinek.... prostě hody, veliký hody se konaly.

Na nekvalitní fotozáznam se můžete podívat taky:

Rudá Sonja přichází....

Pořad Prostřeno začíná ☐

Tak copa to máme na jídeláku?

Ahááá červíci!!!

No ale ty jsou!

Dám si!

A tetkon ešče dětem vemu!

Nasbírat toho co nejmíc.

Ještě trochu.

A takhle si to jela, dokud všechny červíky nezlikvidovala. Bylo skvělý to pozorovat. A protože Sonička je opravdu nebojsa, pokusil se Brtník o trochu větší sblížení a šel si sednout úplně kousíček od toho prostřeného plechu. Nejdřív si ho pochopitelně musela Sonja trošku testnout:

Chodí Sonja okolo, nedívej

se na něho □

ale jen to oběhla dřívějšal a ověřila si, že opravdu není nutno mít nějaký obavy, vrátila se k “na plech” □

*Blízká setkání třetího
druhu* □

A já mezitím zašla na druhou stranu altánu a tam nasypala pár červů do misky taky pro ty, kteří bydlí v sousedství. Páč Sonja si to všechno zabrala pro sebe. Myslím, že při příští snůšce, která na sebe nenechá podle mě dlouho čekat, už ji bude Brtník krmit z ruky □

No, takže šup-šup, kdo máte zahrádku nebo jinou možnost, jak přikrmit ptactvo, valíme do zookrámků, nakoupíme spoustu červů a už to jede, už to jede, pomůžeme přírodě, ať má mládež ptačí o výživu postaráno. Nějak moc to nestojí. A navíc je fakt radost se na to koukat.